5

అత్తగారూ - బాల్ పాయింటూ

కొందరు ఎంతో మంచి హృదయంతో వారు అభిమానించే వారికి ప్రజంటేషన్స్ యిస్తుంటారు. పుచ్చుకొనేవారూ వారి అభిమానానికీ, అప్యాయతకీ పొంగిపోయి నిండు హృదయంతో పుచ్చుకుంటారు.

కాని ఒక్కోసారి కొందరిచ్చే ప్రజంటేషన్స్ ప్రాణంతకంగా తయారవుతుంటాయి,

ఒకసారి నేనొక కల్చరల్ అసోసియేషన్ వారి యానివర్సరీ ఫంక్షన్‌కి ప్రిసైడ్ చేయాల్సి వచ్చింది. వారంతా నా అభిమానులు. మద్రాసులో వున్న తెలుగువాళ్ళు వచ్చి పిలిస్తే రానని చెప్ప బుద్ధిపుట్టలేదు. జార్జిటౌన్ వైపు వున్న తెలుగువాళ్ళంతా ఏనాడో మద్రాసులో స్థిరపడ్డవాళ్ళు, వాళ్ళు మాటాడే తెలుగు అరవతెలుగు అనాల్సిందే.

అసలు తమిళనాడులో వున్న చాలామంది తెలుగుల కున్న తెగులు ఏమంటే, వారు తెలుగువారమని చెప్పుకోడానికి భయమూ, అవమానమూ, చిన్నతనమూ.

"రండా! మీరుదా నిండా బాగా పాడతారే! ఓ పాట పాడండిమీ!" —యిదీ వారి తెలుగువరస.

"రండా" అనే పిలుపు వినగానే ఏమిటోలావుంటుంది-వారి అప్యాయతకు భాషకూ సమ్మంధం లేదు. మాతృ భాషంటే మళ్ళీ చచ్చేంత అభిమానం.

ఫంక్షన్ అయిపోయింది. వాళ్ళ నాటకాల్లో పాల్గొన్న వాళ్ళందరికీ బహుమతులు పంచడం అయింది. బహుమతులతోపాటు ఆ వ్యాపారస్థుల్లో బాల్ పాయింట్ పెన్నులు తయారుచేసే కంపెనీవారు అక్కడ అందరికీ తలకొక బాల్ పాయింట్ పెన్ను ప్రజంట్‌చేశారు. ఎంతో అభిమానంతో ఆ ప్రెసిడెంటూ, సెక్రెటరీ ఆ బాల్‌పాయింట్ పెన్నులు నాకూ రెండిచ్చారు. 'ఒకటి చాలు, ఒద్దన్నా' వినకుండా మా యింట్లో ఎవరికైనా యివ్వమని యిచ్చారు.

వాళ్ళ అభిమానానికి ఎంతో ఆనందపడిపోతూ తీసుకొన్నాను. ఆ బాల్‌పాయింట్ పెన్నులు చూట్టానికి చాలా అందంగా వున్నాయి. పెన్నుల్లో ఒకటి మా చెల్లెలి కొడుక్కి, ఒకటి మా అత్తగారికి యిచ్చాను—ఆమె ఎవరికైనా యిచ్చుకోనీమని "మరి నీకో?" అన్నా రామె. నాకు పెన్నుతో వ్రాయడమే అలవాటు గనక ఒద్దన్నాను.

చూట్టానికి చాలా అందంగా వున్న ఆ పెన్ను ప్రాణప్రదంగా అట్టే పెట్టుకొన్నారు మా అత్తగారు. ఆమె మడిగా పెట్టుకునే తిరుచూర్ణం పెట్టెలో.

ఆ బాల్‌పాయింట్ మావంటవాడు అడిగాడు. యివ్వనన్నా రామె. ఆ మర్నాడే అనుకోకుండా మా అన్న

కూతురు పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. పెళ్ళి బట్టలు కొనడానికి మా అత్తగారూ, నేనూ, మా ఆడబిడ్డా, వదినే అంతా బయల్దేరాం, వాడుగ్గా తీసుకునే బట్టలషాపుకు,

వియ్యాలవారికి పెట్టుడు బట్ట లెన్నిన్ని పెట్టాలో, ఎన్ని కొనాలో లిస్టు వ్రాసుకోడానికి నేను నా పెన్ను తియబోతుంటే టక్కున మా అత్తగారు నేనిచ్చిన బహుమతి బాల్‌పాయింట్ పెన్ను నా కందించారు. మందహాసం వెల్లివిరుస్తున్న ముఖంతో....

ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్న నాతో "యీ పెన్నుతో వ్రాయవే! చక్కగా కొత్త పెన్ను. శుభమా అంటూ పెళ్ళి బట్టలు కొనబోతున్నాం!" అన్నారు....

ఆమె కిలాంటి విషయాల్లో చాలా పట్టింపు లున్నాయి అని నాకు తెలుసు....సరేనని లిస్టు వ్రాసి ఆ బాల్‌పాయింట్ పెన్నూ, బట్టల జాబితా కాగితాలూ ఆమె చేతి కిచ్చాను, బట్టలు చూసే హడావిడిలో అటూ యిటూ తిరుగుతూన్న నేను....

మా అత్తగారి చేతి కేదైనా వస్తునిస్తే ఉడుములా పట్టుకుంటా రామె....అంత జాగ్రత్త! ...ఎడంచేతులో లిస్టు కాగితాలూ, బాల్‌పాయింట్ పెన్నూ గట్టిగా పట్టుకుని ఆమె కూడా మాతోబాటు బట్టలు చూస్తూ— ఆమె కాలంలో కొన్నాడు చీరలు ఎట్లా వుండేవో, ఆమె పెళ్ళికి వాళ్ళ నాన్నగారు ఎట్లాంటి చీరలు కొన్నారో, వాటి విలువ యీనాడు ఎంత వుంటుందో చెప్తూ పట్టుచీరల దగ్గిర నిలబడ్డారు ...నేను మరోవైపు వెళ్ళి మగవాళ్ళ పెళ్ళిబట్టలన్నీ

కొని పట్టు చీరలు చూస్తున్న మా అత్తగారి దగ్గర కొచ్చాను ...

"మంచి పెద్దపెద్ద జల్తారు చీరలు తీయమని చెప్పవే! మా కాలంలో కంచి పట్టుచీరలు మోయలేకపోయేవాళ్ళం. చూడూ. ఎట్లా వున్నాయో యీ పట్టుచీరలు పల్చగా!" అంటూ ముందున్న చీరలు తోశారు నావైపు.

"పెద్దమ్మగారు చెప్పే చీరలుగూడా వున్నాయమ్మా! టెంపుల్ శారీస్ అంటారు వాటినే యీ కాలంలో" అంటూ పెద్దపెద్ద సరిగె పట్టుచీరలు అల్మారాలోంచి తీసి మా ముందు పడేశాడు. అంగడివాడు.

ఆ చీరలన్నీ తిరిగేస్తూ "ఎంత ఒక్కో చీర?" అన్నారు మా అత్తగారు. 'ఆరు వందలు, ఏడువందలూ' అన్నాడు.

"అబ్బో! మా కాలంలో రెండువందలిది ఒక్కో చీర!...." అంటూ మా అత్తగారు ఒక్కొక్క చీర చేతుల్లోకి తీసుకుని బరువు చూసి కింద పడేయడం మొదలెట్టారు...."

నాకు చీర్లలో ఎర్ర టెంపుల్ చీర నచ్చింది—తీసి చూడబోతే రెండు నల్లటి సిరామరక లున్నాయి. అదే మాదిరి యింకో చీర తీసిచూస్తే దానిమీదా మరకలున్నాయి.. పక్కనున్న చీరలు చూశాను, ఆ చీరలమీదా సిరా మరక లున్నాయి....

కొట్టువాడు ఖంగారు పడుతూ ఆ మరకలు ఎట్లా వచ్చాయా అని తిరగ బోర్లావేసి చూట్టం మొదలెట్టాడు చీరలు....

"భలేవాడివే! ఎవరూ కొనని చీరలు మా నెత్తికి అంటగట్టాలని చూస్తున్నావా?" అన్నారు మా అత్తగారు అంగడివాడివైపు కన్నెఱ్ఱజేస్తూ.

"అబ్బే లేదమ్మా! కొత్తపేకెట్ ఈరోజే విప్పాం! యింకా వెలలుగూడా వెయ్యాలా!" అన్నాడు ఖంగారు పడుతూ.

"వెలలు మనుషుల్ని చూసివేస్తార్లే! దానికేంగానీ, యీ మరక లేమిటంట? శుభమా అంటూ పెళ్లికి కొనేవి యిట్లాంటివి కొనమంటావా? మాకు నచ్చిన రెండు చీరల్లోనూ సిరా మరక లున్నాయే! వేరే ఇలాంటివి లేవా?" అన్నారు మా అత్తగారు....అంగడివాడికి అప్పటికే ముచ్చెమటలు పోశాయి గాభరాతో.

"ఇంతేనమ్మా, యిక లేవు యీలాంటిచీరలు. యీ పేకెట్టే వచ్చింది యీ రోజు. మిగతావన్నీ అమ్ముడయిపోయినాయి—తీసుకోండి మీకు నచ్చితే, ఆ మరక మేం ఎత్తేసి యిస్తాం...." అన్నాడు.

"ఆ! యీ మరకల చీరలు మమ్మల్ని తీసుకోమంటావా? భలేవాడివే! యీ చీరలు నువ్వే వుంచుకొని మాకు మంచి విప్పు!—చూడకపోతే నెత్తి క్కట్టేవాడివేగా?" అంటూ మా అత్తగారు అంగడివాడిమీద మండిపడ్డారు.

"ఊరుకోండి, వాడుగ్గా తీసుకొనే చోటు. ఏమైనా అనుకుంటా"రని ఆమెతో రహస్యంగా చెప్పడానికి ఆమె దగ్గిరి కొచ్చాను! ఆమె కట్టుకున్న పావురాయి రంగు పట్టు

చీర పమిట మీదా అలాంటివే సిరా మరక లున్నాయి చాలా చోట్ల! నాకు చటుక్కున గుర్తొచ్చి, "అత్తా మీ చేయి చూపించండి" అన్నాను. ఆమె ఎడం చెయ్యి విప్పిచూస్తే చెయ్యంతా బాల్‌పాయంట్ పెన్ను సిరా మయం!

నా గుండె గతుక్కుమంది—అన్ని చీరల ఖరీదూ యిమ్మంటారేమోనే! నాకు గాభరాతో ముచ్చెమటలు పోశాయి—అంగడివాడి ముఖం నల్లబడ్డది.... మా అత్తగారు డేంజర్ గ్రహించి మెల్లిగా "వెళ్ళిపోదాం రావే!" అన్నారు నా చెవి దగ్గరకొచ్చి—నాకు నవ్వొచ్చింది. విషయం బెడిసిం దంటే పెద్దవాళ్లు, పిల్లి కళ్ళు మూసుకుని పాలుతాగిన విధంగా నడుచుకుంటారు.

మా అత్తగారి చేతినీ, మా అత్తగార్నీ అంగడివాడు గుర్రుమని చూట్టం చూశాను. మా అత్తగారు అసలు ఏమీ జరగనట్లే వాడి వైపు చూడకుండా 'బంగారంలాంటి నా చీర పాడయిందే! కొత్తచీర!' అంటూ వాపోవడం మొదలెట్టారు.

నేను-అంగడి వాళ్ళ చీరలు అన్నీ పాడయ్యాయే. ఏమిటి మార్గం! అనే ఆలోచన్లో పడ్డాను. "వాళ్ళేదో ఆ మరకలు తీసేసు కుంటా మన్నారుగా! మనం పోదాం పదవే! ప్రతిదీ సింగినాదంగా బాధపడతావు. పై మడత లోపలికేసి వాళ్ళు అమ్మేసు కుంటార్లే పద!" అన్నారు మా అత్తగారు. నా మనసు ఒప్పుకోలేదు. దోషిలా అంగడివాడి వైపు చూట్టానికే భయపడుతూ "మీ యజమాన్ని పిలువు" అన్నాను.

తక్షణం పిల్చుకు వచ్చాడు. ఆ సిరా మరకలయిన చీరలన్నీ నేనే కొంటానని చెప్పాను....

"దానికేమ్మా! తీసుకోండి మీ దగ్గరుంటే ఏం! మా దగ్గరుంటే ఏం" అంటూనే ఆ చీరలన్నిటినీ మా పేర బిల్లు వ్రాయమని చెప్పాడు. అన్నీ యిప్పించి, "అన్నీ ఒకే రంగులో వున్నాయే యింకేదైనా రంగు తీసుకుంటారా!" అన్నాడు.

"చాలు.... మేమంతా ఒకే రంగులో కట్టాలనుకున్నాం" అని చెప్పాను. దాదాపు రెండు వేల రూపాయల బాల్‌పాయింట్ పెన్ సిరా మరకల చీరలు కొన్నాం. మిగతా కొద్దిగా వియ్యాలవారికి మంచి చీరలు కొన్నాం.

బయటి కొచ్చేప్పుడు మా అత్తగారు ఆ బాల్ పాయింట్ పెన్ను ఎవడో కుర్రాడికి "రాసుకోరా, పెన్ను కొత్తదే! భ్రష్ట పెన్ను. నా చీర పాడుచేసింది చాలక రెండువేలు వదిలించింది" అంటూ ఆ పెన్నువాడి కిచ్చింది.. నాకు అంత మనసు చీకాకు లోనూ పొట్ట చెక్కలయ్యే నవ్వొచ్చింది .... మా అత్తగారు సాధారణంగా బాగావుండేదీ, మంచిదీ ఎవరికీ చూస్తూ చూస్తూ యివ్వరు. చాలాసార్లు మా పక్కింటి అరవ్వాళ్ళకి ఆమె చేసిన చేగోడీలు వారం రోజు య్యాక పిల్చియిస్తూ చెప్పేది....'చేశాను! మా పిల్లలు నోట బెట్టలేదు ...మీ పిల్లలకివ్వు!" అని యిచ్చేది....నాకా సమయంలో ఆమె చేగోడీలు గుర్తొచ్చాయి—ఆ పిల్లవాడు ఆశగా తీసుకుని అంగట్లోకి వెళ్ళబోతున్నాడు. నేను ఆ పెన్ను లాక్కుని పక్కనున్న చెత్త బుట్టలో పడేశా.

"అదేమిటే వాడు రాసుకునేవాడుగా!" అన్నారు....

"రాసేదానికంటేముందు లోపల మళ్ళీ కొన్ని గుడ్డలు ఖరాబు చేస్తాడు. వెధవపెన్ను" అన్నాను, ఆ పెన్ను ముట్టుకోడానికే కంపరం కలిగిన నేను ..."అవున్లే. దరిద్ర ప్పెన్ను-ఎంత దండుగ!" అంటూ యింటి కొచ్చినంత దూరం ఆ బాల్ పాయింట్ పెన్నునూ, అది ప్రజంటిచ్చిన వాళ్ళనూ తిడుతూనే వున్నారు మా అత్తగారు ...

ఇంటికొస్తూనే మా చెల్లెలి కొడుకు వాడికిచ్చిన బాల్ పాయింట్ పెన్ను నా ముందు తీసుకొచ్చి పడేసి "చూడమ్మా! వెధవపెన్ను నేను పండక్కి కొనుకున్న కొత్త షర్టంతా సిరా చేసింది".—అంటూ షర్టు చూపించాడు.

"రోలొచ్చి మద్దెల్తో మొర పెట్టుకున్న ట్లుందిరా నీ గోడవ! నీ బోడిషర్టు పోతే పోయిందిలే! మా గతి చూడు! వేలువేలుబెట్టి సిరామరకల చీరలు కొనుక్కొచ్చాం.... అయినా ఆ సన్యాసులు మూతలేని యిట్లాటి బోడిపాయంట్ పెన్ను లెందు కివ్వాలంట?" అంటూ రుసరుస లాడుతూ వంటింటివేపు వెళ్ళారు మా అత్తగారు....

మా అన్నయ్య కూతురు పెళ్ళికి మేం కొన్న సిరా మరకల చీరలు వరసగా అంతాకట్టుకున్నాం.

వియ్యాలవారు మా చీరలూ, వాటిమీద సిరా మర కలూ చూసి, యీ మరకలు అసలు నేతలోనే కొత్త డిజైన్‌గా వేశారా!' అని అడిగారు ఆశ్చర్యపడుతూ....

"అవునండీ! ఇదొక కొత్తరకం డిజైనని చెప్పారు కొట్టువాళ్ళు. అందుకే కొన్నాం" అన్నాను....

అలాగా! అయితే యిలాంటివి మాకు రెండు తెప్పించి పెట్టండి - అన్నారు.

"ఇక దొరకవండి! వాళ్ళదగ్గర స్టాకంతా మేమే తీసు కొచ్చేశాం - "అని నే నంటూంటే, మా అత్తగారు వుండ లేక ఏదో పనివున్నట్లు లోపలి కెళ్ళి పోయారు.

—o—